

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

CLEVELAND OHIO, MONDAY MORNING, SEPTEMBER 27, 1965

STEV. LXIII — VOL. LXIII

Panama soudeležena pri nadzoru prekopa

Predsednik Johnson je objavil, da bo sedanji dogovor med ZDA in Panamo o Kanalski coni ukinjen in sklenjen nov.

WASHINGTON, D.C. — Predsednik Johnson je v petek objavil, da so se Združene države sporazumele s Panamo o končanju pogodbe o kanalski coni in kanalu iz l. 1903, po kateri pripada kanal in ozemlje ob njem Združenim državam "za vedno". Sklenjena bo nova pogodba, po kateri bo priznana Panami suverenost nad kanalsko cono in sodelovanje pri upravljanju samega kanala. V svoji izjavi je predsednik dejal, da so pogajanja, ki so se začela po znanih izrednih januarja 1964, v katerih je bilo mrtvih 21 domačinov in 4 ameriški vojniki, pokazala, da morejo države rešiti svoje spore "častno in pametno, brez nasilja in boja".

Predsednik je nakazal, da dajejo Združene države pri proučevanju načrtov za nov prekop, ki naj bi bil brez zavrnitve, kot jih ima sedaj, torej na dejanski morski gladini, prednost predlogom za gradnjo novega prekopa preko Paname. Novi prekop bo odprt ladjam vseh držav brez vsakega zapostavljanja ali prednosti ob vsakem času.

Istočasno kot predsednik Johnson je objavil novi sporazum predsednik Paname.

Kong. C. Albert, vodnik demokratske večine v Domu je novi dogovor označil za "zgovoren dokaz prijateljstva in dobre volje", med tem ko je načelnik Domovega pododbora za zadeve Panamskega prekopa L. K. Sullivan dejal, da je novi časni "sporazum ena najneumnejših, najnepotrebnejših in najžalostnejših stvari", ki bo prinesla korist le sedanji vladi in z njo zvezanemu ozkemu krogu panamskih družin.

Jeseni v Angliji volitve?

LONDON, Ang. — Čim bolj se približuje konec parlamentarnih počin, tem bolj muči angleške politike vprašanje, ali bo Wilson razpisal nove volitve ali ne. Morda jih bo pa celo moral. Ako mu bo šlo teh par tednov vse po zlu, bo imel v parlamentu večino enega samega glasu. Naj mu umre samo še en poslanec, pa mora razpisati volitve.

Ta nevarnost je postala zelo stvarna, odkar je angleška liberalna stranka rekla, da noče biti socializem za politično zavarovalnico. Voditelj liberalne stranke Grimmonds je namreč rekel na letnem obnem zboru svojim delegatom, da tistih 10 liberalnih poslancev ne bo brez preudarka pomagalo vladi, ako bi prišla v zadrego. Zato so nekateri politični opazovalci že kar prepričani, da bodo volitve razpisane v najkrajšem času.

Vremenski
prerok
pravi:

Zjutraj oblačno, nato postopno razvedritev. Najvišja temperatura 54.

Novi grobovi

Louis Tomsic
V četrtek zjutraj je v Euclid-Glenville bolnišnici umrl 69 let stari Louis Tomsic z 881 E. 237 St., rojen v vasi Knež, od koder je prišel pred 52 leti. Delal je pri Ohio Chemical Co. do upokojitve pred 4 leti. Tukaj zapuščala žena Margaret, roj. Strazisar, doma iz vasi Uzmanje, fara Rob, sina Victorja in hčer Sophio. Sin Louis je umrl. Bil je član Društva Slomšek št. 16 SDZ in Društva Lunder-Adamič št. 28 SNPJ. Pogreb je danes zjutraj ob 8.30 iz Zakraskovega pokopnega zavoda v cerkev sv. Kristine ob devetih, nato na pokopališče Kalvarija.

Rudolph Prebil
V četrtek popoldne je v Charity bolnišnici umrl Rudolph Prebil z 1019 E. 72 Pl., po domače Tubby, star 51 let, rojen v Clevelandu, zaposlen pri New York Central Co. Bil je član Društva Franc Prešeren št. 17 SDZ in American Legion Post 999. Zapuščala brata Josepha in Victorja, sestre Antoinette, Frances Hribar in Dorothy Stokel (v Elkhartu, Ind.), nečake in nečakinje. Bil je veteran druge svetovne vojne. Pogreb bo v torek zjutraj ob 8.30 uri iz Zakraskovega pokopnega zavoda v cerkev sv. Vida ob devetih, nato na pokopališče Kalvarija.

Anthony Suponic
V četrtek je nenadoma umrl Anthony T. Suponic z 1235 E. 71 St., star 44 let, rojen v Forest Cityju, Pa., od koder je prišel pred 24 leti. Tukaj zapuščala sinova Thomasa in Donalda, hčer Donno, brata Josepha in Franka, sestre Molly Smith in Roso Filipovic. Bil je član Društva sv. Vida št. 25 KSKJ. Pogreb bo jutri ob desetih popoldne iz Zakraskovega pokopnega zavoda na pokopališče Kalvarija.

Mary Ruza
V soboto je umrla v Euclid-Glenville bolnišnici 81 let stara Mary Ruza z 15317 Lucknow Avenue, rojena v Češkoslovaški republiki, od koder je prišla v Ameriko l. 1926. Mož Joseph ji je umrl l. 1957. Pokojna je zapustila sinova Jerryja in Franka, hčeri Mrs. Mary Kintz in Mrs. Josephine Louviere (Lake Charles, La.) ter 6 vnukov. Hči Mrs. Christine Colantonio je umrla pred več leti. Pogreb bo iz Grdinovega pokopnega zavoda na Lake Shore Blvd. v sredo ob desetih popoldne na Lakeview pokopališče pod vodstvom pogrebne Mary A. Svetek.

Josephine Milakovic
V petek je pri nakupovanju zadnjih stvari za poroko svoje hčerke Marilyn, ki je bila določena za naslednji dan, zadela kap 54 let staro Josephino Milakovic, roj. Yankovich, s 24429 Effingham Blvd., roj. v Davisu, W. Va. Na posledicah te je umrla. Poroka je bila nato prestavljena. Pokojna je zapustila moža Thomasa, hčeri Marilyn in Dolores, mater Roso Yankovich, roj. Mele, sestre Mary Kravos in Roso Drenik ter brata Franka Yankovicha, znanega "kralja polk". Pokojna je bila članica Društva Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ in Carniola Hive No. 493 T.M. Pogreb bo iz Želetovega pokopnega zavoda na E. 152 St. danes ob 8.30 zjutraj v cerkev sv. Felicite ob 9.30, nato na Kalvarijo.

Iz slov. naselbin

LORAIN, O. — Pretekli četrtek je umrla Mrs. Fanny Baraga z 1701 E. 30 St., rojena v Sloveniji leta 1885. V Ameriko je prišla leta 1908 in je ves čas živela v Lorainu. Bila je članica fare sv. Cirila in Metoda, Oltarnega društva in Roženvenške bratovščine, Slov. ženske zveze in KSKJ. Zapustila je hčer Mrs. Leo Conrad, dva vnuka in sestro Thereso Culig. Pogreb je danes popoldne ob devetih iz Bodzash pokopnega zavoda v cerkev sv. Cirila in Metoda ob 9.30, nato na Kalvarijo.

De Gaulle dobil prvega protikandidata v Mitrandu

PARIZ, Fr. — Bivši minister za pravosodje in radikalni socialist Mitterand je postavil svoj kandidatur pri decembrskih predsedniških volitvah. Volila ga pa ne bo samo njegova stranka, ki nima kaj prida pristavev, zanj bodo dali svoje glasove tudi francoski komunisti. Zato bo verjetno dobil največ glasov za De Gaulle, kajti volila ga bo vsa levica.

Sredinske stranke še zmeraj iščejo primernega kandidata. Vesele bi bile, ako bi mogle pregovoriti bivšega ministrskega predsednika Pinayja, da bi kandidiral. Pinay pa zaenkrat ne kaže nobenega veselja. Ve, da bi bil verjetno tisti kandidat, ki bo pri volitvah dobil najmanj glasov. Take časti pa ne mara doseči.

Kaj je pravzaprav s "premirjem" v Kašmirju?

CLEVELAND, O. — Ko sta preteklo sredo Indija in Pakistan pristala na zahtevo Združenih narodov in dala svojim oboroženim silam povelje, naj jenjajo z vojaškimi operacijami, je v diplomatskih krogih ZN zavladalo veliko veselje. Vsak diplomat je dajal optimistične izjave, tudi naš poslanik pri ZN Goldberg. Časnikarji so njegovo optimistično izjavo še kot navadno primerno pretiravali in tako smo v četrtek zvedeli, kakšen "zgodovinski uspeh" so dosegli ZN. Če pa ostanemo v okviru stvarnosti, pa dobimo precej skromnejšo sliko. Najprej moramo ugotoviti, da se Indija in Pakistan o končanju vojaških operacij sploh nista razgovarjala in se torej tudi nista mogla sporazumeti o njih. Oba nasprotnika sta dala svoji izjavi samo napram ZN, ne pa drug drugemu. Ker pa ZN na vojskovanju niso udeleženi, je veljavna gornjih izjav stvar do-

Grška vlada je dobila zaupnico parlamenta

V soboto je bila v parlamentu končana debata o programu vlade, nakar je ta dobila zaupnico s 152:148 glasovom.

ATENE, Gr. — Predsedniku vlade Stephanosu Stephanopoulou je uspelo to, kar je njegova dva prednikoma spodletelo. Za svojo vlado je dobil v parlamentu večino in tako uradno končal krizo, ki je trla že dolgo od 15. julija, ko je kralj Konstantin odpustil vlado G. Papandreouja, s katerim je prišel v spor zaradi tega, ali naj nadzira oborožene sile krona ali vlada.

Papandreou je vztrajal na stališču, da mu mora kralj izročiti vlado ali pa razpustiti parlament in razpisati nove volitve, ki bi bile nekako ljudsko glasovanje o monarhiji. Papandreou je svoj spor s kraljem prenesel na ulico in prišlo je ponovno do hudih demonstracij v Atenah in tudi nekaterih drugih mestih. Če bo tudi Papandreou sedaj končal z javnimi napadi na kralja, bodo posledice zadnje krize ostale in Konstantinov položaj v deželi dolgo ne bo to, kar je bil pred sedanjo krizo. Ne smemo pozabiti, da grška kraljevska družina ni po rodu grška, ampak dansko-nemška.

Grčija je članica NATO in njen važen člen pri načrtih za obrambo jugovzhodne Evrope. Od kar je v sporu s Turčijo zaradi Cipra, je vrednost obeh za NATO precej zmanjšana.

Naše sodnije postopajo premilo pri kaznovanju zločincev

PRINCETON, N.J. — Gallupov zavod je dognal, da večina Amerikancev misli, da naše sodnije premilo kaznujejo zločince. Za strožje kazni se je izjavilo kar 60%, dočim sta samo 2% mnenja, da so sedanje kazni preostre. Dobra četrtina misli, da je mera kaznovanja pravilna, ostanele nima svojega stališča.

Iz teh podatkov bi se dalo sklepati, da večina misli, da mora človek nositi več odgovornosti za svoje postopke in za svoja dela. Zanimivo pa je, da se temu stališču priključuje več moških kot žensk, več izobražencev kot navadnih ljudi, več republikancev kot demokratov in več belih kot črnih rojakov.

PREMIRJE MED INDIJO IN PAKISTANOM SE PODIRA

Na pritisk Združenih narodov in zlasti Amerike ter Sovjetske zveze sta Indija in Pakistan pristala pretekli četrtek na premirje v medsebojni vojni, nočeta pa izpolniti njegovih pogojev in premirje vedno znova kršita.

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Glavni tajnik Združenih narodov U. Thant je sinoči dejal, da 4 dni staro premirje med Indijo in Pakistanom "ne drži", obe strani zavlačujeta umik svojih oboroženih sil na položaje pred 5. avgustom, kot je bilo določeno v premirju. Thant je to izjavil v poročilu Varnostnemu svetu ZN, ki je pretekli torek izglasoval resolucijo, v kateri je zahteval končanje sovražnosti med Indijo in Pakistanom v 48 urah. Obe strani, Indija in Pakistan, se pritožujeta pri Združenih narodih zaradi kršenja premirja in obnove sovražnosti, zlasti velja to za odsek meje na področju Lahoreja.

Na področju Lahoreja po poročilu načelnika komisije ZN za nadziranje premirja avstralskega generala R. Nimmo "premirje ne drži". Prišlo je do hudih spopadov, v katere so poslegli tudi tanki in topovi. Združeni narodi hočejo poslati na to in druga področja, kjer je poseben nevaren položaj za nove spopade, svoje opazovalce, ki naj vsako obnovo sovražnosti že vnaprej preprečijo.

Naloga teh opazovalcev ZN ni lahka, ker Pakistan vstraja na zahtevi, da dobe Kašmirsko pravico lastne odločitve o svoji bodočnosti, Indija pa prav tako odločno poudarja, da je Kašmir njen in da se mu ne bo odrekla. Predsednik Šastri je včeraj "velike sile" pozval, naj ne silijo k rešitvi spora med Indijo in Pakistanom v škodo Indije.

Po indijskih poročilih so Kitajci umaknili svoje čete z indijske meje v Himalaji, tako na področju kneževine Sikim kot v Ladaku. Napetost je tako konec tedna malo popustila, pa se znova zaostila, ko je rdeča Kitajska protestirala proti demonstracijam pred kitajskim poslatvstvom v New Delhiju. Pretekli petek je namreč skupina mladih Indijcev prignala pred poslopje kitajskega poslatvstva črede ovc kot "izpolnitve" kitajske zahteve po vrnitvi "ovce in jakov", ki naj bi jih indijski vojaki odvedli tekom svojega vdora na kitajsko ozemlje iz Sikima. To norčevanje iz kitajske zahteve je rdeče v Peipingu hudo razkačilo in poslali so vladi Indije oster protest z grožnjo, da kaj takega ne bodo več trpeli.

Kongres se tudi ta teden še ne bo izkopal iz dela

WASHINGTON, D.C. — V pristojnem odboru predstavnikega doma so pretekli teden dosegli med obema strankama kompromis o zakonu, ki daje naši prestolici vsaj omejeno občinsko samoupravo. Zakonski predlog pride danes v debato pred plenomom. Računajo, da bo debata trajala samo 5 ur.

Iz previdnosti pričakujejo, da bo zakon izglasovan šele v sredo. Ker se besedilo predstavnikega doma razlikuje od senatnega, bodo skušali pregovoriti senat, naj sprejme kar besedilo predstavnikega doma. Po tej poti bi se ognili rešetanju besedila na skupni kongresni komisiji. Član te komisije je namreč kongresnik McMillan, hud nasprotnik zakona, ki komaj čaka, da bi ga v komisiji pokopal.

Znani Smithov odbor predstavnikega doma bo pa pokopal zakonski predlog o novih minimalnih mezdah. Bela hiša se za predlog ne potejuje, kongresniki pa se zanj tudi ne zanimajo. Se bodo šele prihodnje leto, ko bodo kongresne volitve.

V senatu bodo začeli boj za in proti zakonu o Pravicah do dela. Ako bo ostalo še kaj časa, bodo obravnavali zakon o sladkorju, ki pa menda ne bo tako gladko sprejet, kot so prvotno mislili. So menda lobisti vendarle preveč na debelo šarili v prid svojim klijentom in na škodo federacije.

Pač pa se bo zgodilo ta teden v Kongresu nekaj posebnega. V kongresni palači imajo posebno "sobo premišljevanja", pomeni naj sobo, kamor senatorji in kongresniki lahko hodijo premišljevati in moliti, zato je na Kapitolu znana neuradno tudi pod imenom soba molitve. Ta teden imajo Judje svoj veliki praznik: novo leto ali Rošana. Ker je v Kongresu 14 Judov, jim je predsednik predstavnikega doma McCormack dal sobo molitve na razpolago, da tam lahko danes in jutri opravljajo svoje molitve. To je prvi slučaj, da je bila soba molitve dana na razpolago verski skupini.

Napovedujejo nam par novih zdravil proti influenci

DETROIT, Mich. — Na letni konvenciji državne zdravniške zveze v Michiganu je bilo dano poročilo o dveh novih zdravilih proti influenci. Nova zdravila so boljše od sedanjih, ker delujejo proti več vrstam influence, imajo pa zaenkrat to slabo stran, da jih je treba pogosto jemati.

Učinkujejo sicer že v par urah, toda učinek ni dolgotrajen. Nova zdravila pa še niso v pro-metu. Pridejo v kratkem.

Iz Clevelanda in okolice

Vclivni shod—

Nocoj je v spodnji dvorani SND na St. Clair Avenue velik politični shod demokratske stranke. Med drugim bo govoril načelnik okrajnega izvršnega odbora stranke A. Porter. Začetek okoli osmih.

Zadušnica—

Jutri, v torek, ob sedmih zjutraj bo v cerkvi sv. Vida sv. maša za pok. Jožefa Krnca ob 20-letnici njegove smrti.

Velik obisk—

Vinska trgovate na Slovenski pristavi včeraj je bila izredno lepo obiskana in je izredno dobro uspela.

Jutri volitve—

Jutri so v Clevelandu primarne volitve za župana in člane mestnega sveta. Volišča bodo odprta od 7.30 zjutraj do 7.30 zvečer. Pojdimo vsi voliti! Ne zanemarjamo svojih državljanških pravic! Z volivnic pokažimo kdo smo in komu zaupamo!

Za zabavo razbijali automobile—

Policija je včeraj popoldne prišla 2 fantiča in tri deklice v starosti od 9 do 14 let, ki so se igrali na parkališču LaRiche Ford, Inc. na 1290 Highland Avenue v Lakewoodu s tem, da so se z novimi avtomobili zaletavali drug v drugega. Poškodovali so 17 novih avtomobilov. Škoda še ni ocenjena, vendar znaša več tisoč.

Štirje mrtvi v letalski nesreči—

Včeraj popoldne so se štirje navdušenci za nogomet podali z letalom iz Syracuse, N.Y., v Cleveland na nogometno tekmo med Browns in Cardinals. Nad Painesvillom, Ohio, jim je letalo odpovedalo in padlo na zemljo: 42 let stari Paul G. Badgley, 21 let stari John Schweitzer, 72 let stari Harry T. Ditch in 34 let stari Chester J. Barch so bili mrtvi. Nesreča se je dogodila okoli 12.30 popoldne na polju ob Rt. 84 4 milje od Painesvillea.

Nadškof Makarij se je spomnil turških beguncev

NIKOZIJA, Ciper. — Sedanja dolga letna državljanska vojna na Cipru je pognala kakih 25.000 ciprskih Turkov z njihovih domov. Potikajo se povsod v veliki revščini, samo doma ne upajo biti, ker se boji-jo preganjanja. Sedaj je pa nadškof Makarios oklical široko akcijo v prid tem beguncem. Pravi, da ne bo varčeval z denarjem, dokler ne bo zadnji turški begunec imel strehe nad glavo in kruha v žepu.

Do spremembe politike do Turkov škofa nista nagnala le človekoljubje in usmiljenost. Verjetno je bolj vplivala nanj propaganda turške vlade in ciprske turške manjšine, ki mu očitajo, da skrbi samo za to, da pomaga revnemu grškemu prebivalstvu na Cipru, za turško manjšino se pa ne meni, kar je vsaj deloma do sedaj tudi res. Turški begunci pa čakajo na dejstva, ne verjamejo več besedam nobenega človeka, tako so obupani.

Po vzoru Kapitola v Washingtonu

ATLANTA, Ga. — Zgradba kapitola države Georgia je bila postavljena po vzoru Kapitola v Washingtonu, D.C.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:

\$14.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$4.50 za 3 mesece

Za Kanado in dežele izven Združenih držav:

\$16.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece

Petkova izdaja \$4.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:

\$14.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$4.50 for 3 months

Canada and Foreign Countries:

\$16.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months

Friday edition \$4.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

63

No. 184 Monday, Sept. 27, 1965

Kitajska in Indija

Napačno bi bilo, ako bi kitajskim komunistom odrekli smiselno in smotno zunanjo politiko na dolgo roko. V tem pogledu nadkriljujejo ne samo svojih tovarišev v Moskvi, ampak tudi svobodni svet.

V komunističnem svetu hočejo zbrisati vpliv ruske komunistične stranke. Kritiko moskovske komunistične politike rabijo samo v ta namen. Željo, da bi širili komunizem po vsem svetu, postavljajo na drugo mesto. Pri tem jim grede močno na roko celo tiste stranke, ki bi imele ves interes, da Rusija ohrani svoj sedanji položaj v mednarodni rdeči tovaršiji. Komunistične stranke v satelitskih državah se na primer vztrajno napenjajo, da bi se osvobodile čim bolj od Moskve. To vidimo ravno sedaj, ako opazujemo boj med Moskvijo in njenimi sateliti na vojaškem in gospodarskem polju. Sateliti hočejo čim več besede tako v Varšavskem paktu kot v Comeconu (komunistični meddržavni gospodarski organizaciji). To ima svojo svetlo, pa tudi svojo temno stran. Čim bolj se namreč rahlja moč ruske komunistične stranke, tem bolj raste v komunističnem svetu moč kitajske. Da bi se pa po zmagi kitajske stranke satelitom godilo boljše, kot se jim godi sedaj, to verjamejo lahko samo optimisti. Jasnje je namreč, da je rdeči ruski imperijalizem več ali manj zaustavljen, o čemur priča sedanja smer ruske zunanje politike izražena v geslu: mirno sožitje. Zato pa postaja kitajski rdeči imperijalizem zmeraj bolj agresiven. Politika z agresivnimi cilji pa naravno zahteva veliko več žrtev od ljudi in narodov kot politika mirnega sožitja.

Vštric s kitajskim partijskim imperijalizmom, ako smemo tako reči, pa gre imperijalizem kitajske uradne zunanje politike. Tudi on ima namen, da dela težave in skrbi ruski zunanji politiki. To vidimo v Vietnamu, v Indiji, v Afriki, Indoneziji itd. Kjerkoli se da podreti delo moskovske diplomacije, so kitajski komunisti takoj pri poslu.

Napram svobodnemu svetu imajo pa kitajski komunisti zopet svojo strategijo, ki se razlikuje od tiste, ki velja za komunističen. Namena strategije ne skrivajo. Hočejo uničiti vpliv severne Amerike in Evrope na vse ostale narode na svetu. Kjer se to ne dosegne naravnost, poskušajo priti do cilja po ovinkih: države in narode, ki se nočejo podati pod kitajski vpliv in ne nastopajo proti naši deželi in Evropi, je treba ali pokoriti s silo ali pa drobiti na kosce.

Ta precej dolg uvod je potreben, da razložimo cilje kitajske politike do Indije. Indija je prevelika in preveč prostorna država, da bi jo Peiping mogel pokoriti z vojaško silo. Če ne preje, je to uvidel I. 1963, ko se je spustil z Indijo v obmejne spore na južni tibetanski strani. Takrat so Kitajci začeli z uspešnimi vojaškimi operacijami, so jih pa nategoma ustavili pod uradno pretezo, da se bliža zima in da so dosegli svoj cilj. Svet jim pa tega ni verjel. Bolj je verjel v domnevo, da so se Kitajci ustrašili svojih uspehov. Bali so se, da bosta v boje posegli Amerika in Evropa, stali so pa tudi pred vprašanjem, kaj naj napravijo s tistimi 400 milijoni ljudi, ki živijo med Himalajo in Indijskim oceanom. Spoznali so, da so se prešibki, da bi Indijo dobili na svojo stran z vojaško silo.

Zato so že takrat napravili drug načrt. Ako ni mogoče ukrotiti Indije kot države, je morda lahko mogoče zdrobiti indijski narod. Zdi se, da bi to bila lažja naloga. Po mnenju večine poznavalcev Indije indijskega naroda še ni, šele nastaja. Kar poznamo danes kot indijski narod, je čudna zgodovinska mešanica plemen, ki imajo že narodno zavest, in plemen, ki jo šele iščejo. Tisti pa, ki že verujejo v indijsko narodnost, tvorijo manjšino, omejeno na indijske intelektualce. Pot do indijske narodnosti je pa še dolga. To prizna celo indijska vlada sama. Se namreč krčevito proti plebiscitu v Kašmirju s trditvijo, da bi se potem tudi druga indijska plemena proglasila na narode in zahtevala v duhu samoodločbe narodov pravico do plebiscita, kar bi pomenilo, da bi šle iz sedanjega indijske federacije. To pa je voda na mlin kitajske komunistične zunanje politike.

Kitajska se je postavila v sedanjem sporu Indija-Pakistan odločno na stran Pakistana. To je prirodno. "Sovražnik mojega sovražnika" — je prirodni zaveznik kitajskih komunistov. To prijateljstvo je za Kitajsko tem dragocenejše, ker Pakistan zahteva plebiscit v Kašmirju. Kaj bi moglo Kitajcem bolj ugajati kot ravno ta pakistanska zahteva! Zato so tudi tako hitro podprli pakistanske vojaške operacije z grožnjami napram Indiji, izraženimi v zadnjem ultimatumu. Ultimatum je s kitajske strani umetno napihnjen. Tistih par obmejnih bunkerjev in podobnih utrdob od severni indijski meji bi kitajske divizije lahko zasedle brez velikega hrupa. Hrup pa je potreben, da se bo svet prestrašil. Ta cilj so Kitajci le prehitro dosegli. Svobodni svet jim je pa s svojo nervoznostjo pomagal še do političnega uspeha posebne vrste. Bahali se bodo lahko

pred komunističnim svetom, kako važni so postali in kako se jih boji ne samo svobodni svet, ampak tudi njihov ponižni sluga — ruski komunizem. V resnici ni ravno tako, toda kdo med komunisti in levičarji po vsem svetu naj pozna toliko razmere v mednarodni politiki, da bi lahko ločil bahanje od resnice.

Indija zahteva sedaj podporo od vsega svobodnega sveta. Prizna s tem, da je bila napačna svoječasna politika pokojnega Nehruja, ko je zavračal tujo pomoč v znamenju nevtralnosti. Indija bo pa morala spoznati tudi to, da bi ji svobodni svet dajal samo orožje, municijo, hrano, opremo itd., ne pa svojih divizij. Kaj pa pomaga vsa pomoč svobodnega sveta, ako indijske divizije niso sposobne, da bi ukrotile kitajske? To bo za indijsko vlado bridko spoznanje, še bolj bridko bo pa za indijsko javnost. Ne bo si mogla zakrivati krute stvarnosti. Posledice bodo pa za Indijo več kot zoprne. Vse tiste politične sile, ki stremijo v stran od Indije, bodo v tej stvarnosti dobile nove dokaze, da od indijske državne skupnosti ne morejo pričakovati ničesar. Indijska narodna skupnost, kar jo je, se bo pa še bolj zrahljala. In to ravno hočejo kitajski komunisti. Ako bodo to dosegli, bodo zadovoljni tudi brez blestečih zmag na vojaških frontah.

BESEDA IZ NARODA

Ivan Prezelj — 70-letnik

Cleveland, O. — General Ivan Prezelj je 29. avgusta letos praznoval 70-letnico življenja. Prijatelji so se tega spomnili in malo popraznovali zadnjo nedeljo v Baragovem domu. Redki so generali slovenskega rodu. Razmere naše so take, da je treba že moza izrednih sposobnosti, da pride v vojaški stroki do vrha. Dobro in prav je, da tak življenjski uspeh poudarimo. Bežen pregled teh 70 let kaže, da je Ivan Prezelj kljub zelo težkim razmeram hitel od uspeha do uspeha, da je dosegel stopnjo generala jugoslovanske vojske.

Nič mu ni bilo prihranjen; dve svetovni vojni te dobre sta ga udarili z vso močjo. V prvi svetovni vojni, od 1. 1915 do 1918 je bil kot mlad avstrijski častnik na italijanski fronti. Težko je bil ranjen. Prestreljen skozi vrat, prsa in dvakrat ranjen v nogo pri jurišnem napadu.

Kot nadporočnik je bil po vojni in razpadu Avstro-Ogrske sprejet v jugoslovansko vojaško službo. Udeležil se je takoj bojev za osvobodjenje Koroške in bil tam v borbah ujet. Kot izvrsten oficir je bil že v letu 1924 sprejet v višjo šolo vojne akademije in leta 1929 je postal prvi — ter celo leto edini — generalštabni kapetan jugoslovanske vojske. V letih 1934 in 1935 je opravljal Ivan Prezelj še posebej ni vezbalni tečaj v francoski vojski in v odlikovanje postal član vojske francoske republike in sicer 41. pešpolka v Rennes, Bretagna. Po kratkem službovanju kot načelnik štaba Drinske divizije je postal jugoslovanski vojni ataše v Atenah, leta 1939 pa šef odseka prometnega oddelka v generalnem štabu.

V drugi svetovni vojni je preživljal najprej hudo usodo jugoslovanskega vojnega ujetnika. Koncentracijska taborišča v Italiji: Gonars, Monte Hale in Chiesi Nova so bila njegovo domovanje žalostnega spomina. Ko se je vrnil, se je pridružil ediničnemu generalu Mihajloviču, ki je med tem postal poveljnik jugoslovanske vojske v domovini. V letu 1943 je bil pomočnik komandanta teh edinic v Sloveniji, dokler ga ni zgrabila Gestapo in vrgla v ječo. V letu 1944 je prišel zopet na svobodo in postal poveljnik slovenskih edinic jugoslovanske vojske. Ob nesrečnem koncu druge svetovne vojne je vse svoje srečno prepe-

ljal v Italijo in se rešil z drugimi vred preko angleških taborišč v Italiji in Nemčiji v emigracijo v Ameriko.

Ti zunanji podatki pa niti ne nakažejo ne vseh značilnih težav in bojev, ki jih mora prebroditi slovenski fant in mož v vojaški službi, da se uveljavi in pri tem na osebnem in narodnem ponosu ne trpi škode. Zvest

A. D.

IZ BARAGOVE DEŽELE

Na indijanskem pokopališču

Marquette, Mich. — Father Howard Brown, glavni tajnik Baragove zveze in urednik angleškega Baragovega vestnika, je spreten in iznajdljiv, kako širiti poznanje prvega škofa tukajšnje škofije Friderika Barage. Zadnjo soboto je peljal nove sestre učiteljice na Baragovi High School tu v Marquetteu v severni del Baragove dežele na polotok Keweenaw ali "Bakrena dežela". Šli so po tisti poti kakor lanski clevelandski romarji. Ustavili so se najprej v kraju "Baraga", kjer je lep spomenik Barage in mogočen križ. Ko je peljal sestre od spomenika mimo kapucinskega samostana na indijansko pokopališče, so sestre opazile napis na enem grobnem spomeniku in se zavzele: "Tu je pokopana naša sestra." Sestre so omenile, da bodo prihodnje leto praznovala 100-letnico, kar so prišle prve sestre v Ameriko. Tu na grobu ene prvih njihovih sester so ugotovile, da je bil Baraga tisti, ki je te sestre prvi dobil iz Francije za svojo šolo v L'Anse, to je tu na tem kraju. Te sestre imajo sedaj materino hišo v St. Louis-u.

V Bakreni deželi so vozili skozi Calumet, kjer je slovenska cerkev sv. Jožefa (fara je letos praznovala 75-letnico obstoja, pa je slovenska samo še v spovednici) do Eagle Harborja, kjer je še edina Baragova cerkev, ki se še danes porablja za službo božjo. Nima stalnega duhovnika, toda je zelo lepo oskrbovana. Lanski slovenski romarji so s posebno pobožnostjo zapeli v tej cerkvi slovenske Marijine pesmi. Čudilo so se Baragovi iznajdljivosti, kako je znal združiti prižnico in spovednico. Prižnica je nad spovednico. Father Brown sporoča Slovincem, da je prejšnji župnik te cerkve Father Jordan, O.F.M., dal renovirati nagrobni spomenik slovenskega misijonarja Andreja Anđoljška, ki ga je dobil Baraga v svojo škofijo in je umrl 1. 1882 v Eagle Harborju.

in ponosen na svoje slovensko pokolenje je Ivan Prezelj zmagoval ovire z izredno solidnostjo in vztrajnostjo. Bil je znan kot častnik-gentleman, ki brez veliko besedi stoji in vztraja na svojem in ne odstopa. Pri tem je tako točen in natančen v službi, da mu nihče ne more blizu. V avstrijski in jugoslovanski vojski in končno kot poveljnik slovenskih edinic v narodni armadi generala Mihajloviča, povsod si je s temi lastnostmi Ivan Prezelj pridobil ugled in spoštovanje tako predstojnikov kot sovrstnikov in sodelavcev, zaupanje in ljubezen svojih vojakov. V največje zadoščenje mu je, da je ob strašnem polomu leta 1945 rešil vse, ki so bili njemu izročeni in so se njemu zapuili.

Tu med nami je njegov optimizem in veselo dobrohoten značaj še posebna dobrota. Brez grenkih misli in besedi, brez ki-slih obrazov se je uvrstil general med delavce emigrante. Vedno kar moč vesel in zadovoljen, vedno poln žive vere, da ima tudi izgnanstvo svoj smisel in cilj, je oživljajoč element v vsaki družbi, v življenju naše skupnosti pa velik in prijeten, učinkovit, zanesljiv tovariš.

Iskreno čestitamo! Iz vsega srca voščimo srečno in veselo bodočnost! Na mnoga leta!

A. D.

Jaz sem s petimi tovariši pustil kemp in šel v Marquette. Tam nas je na cesti policaj vprašal, če iščemo delo in nam je poskrbel, da smo se drugi dan zastopali v Birch, nekaj milj severno od tu. Pozneje sem dobil delo v železniški delavnici tu v Marquetteu in sem tu ostal. Sedaj sem že precej let na železniški penziji."

J. G.

Joliet, Ill. — Ko sva z Nickom v nedeljo pred Praznikom dela zopet vasovala pri Juretu, smo se razgovarjali o raznih dogodkih zadnjih časov. Govorili in ugrabili smo, kaj vse bo in znala nam prinesiti borba v Vietnamu, kjer je kakih 170,000 naših mož že zdaj v vojni službi. Na tisoče in tisoče pa jih kličejo na nabore za vojaško službo.

Govorili smo tudi, kako bo za naprej z gospodarstvom v naših Z.D. Bo-li dela in služb za vse? Avtomatizacija in stroji na vseh raznih poljih se uporabljajo bolj in bolj. Vse se opravlja z manj in manj delavci. Ljudje se pa množijo. Jure je nam razlagal s številkami v milijonih, kako hitro se človeštvo množi. Zdaj baje je nas približno v Z.D. okrog 195 milijonov. Če bo šlo število navzgor tako, kakor je šlo zadnjih 33 let, bo leta 1975 v Z.D. že okrog 226 milijonov ljudi in leta 1985 pa že 266 milijonov. Ali bo jela in dela za vse?

Pri tem vprašanju je Bara posegla vmes, rekoč: "Kaj se trudite možaki s tem! Bog, ki ljudi ustvarja in pošilja na svet, bo tudi poskrbel, da bo dela in jela zanje."

Tu je še Nick pritaknil svojo pripombo in dejal: "Bogme, bi rekel, da Bara ima kar prav. Dela bo vedno na svetu za vsakega, ki bo hotel delati. Pravkar sem bral v "JHN", da so večaki, ki se ukvarjajo s proizvodnjo lepoticnih mazil in šup, začeli izdelovati lepoticne priprave in stvari za moške da si bodo lepoticili obraze, lase, roke in nohte, da bodo hodili okrog nasminčkani, da bodo ženske in dekleta, ki jih bodo srečavale, kar živigale in se ozirale za njimi, ker bodo baje tako prijetno dišali, kakor lepi duhteči nageļji v vrtu kakega vrtnarja. To bo ustvarilo veliko novega businessa — to pa mnogo dela in služb, ki bodo vsa ta lepoticna mazila in štupe izdelovali, kakor tudi za one, ki jih bodo prodajali in razpečavali. Ej, v Ameriki ne bo dela manjkalo," je zaključil Nick.

Bara, ki je pri tem komaj smeh zadrževala, se je k Nickovemu navduševanju na glas zasmejala in nato dejala:

"Ha, ha! Že prav, že prav, če bo rodilo več dela, ampak bogme, to ti pa povem Nick, da za dedci pa ne bom živigala, pa naj se še tako štopajo z dišavami! To če bi bilo, kakor prerokuješ. Mislim pa, da bodo mnogi dedci, še vedno rajši rakijo kukali in da bodo bolj po rakiji dišali, kakor pa po kakih dišečih štopah!"

Jure in jaz sva se smejala Nickovi napovedi o novi industriji, kakor tudi krepki Barini pripombi in pomisleku, ki ga je k temu izrazil.

Tako smo zaključili pomenek o tej zadevi. Nato smo pa govorili o drugih stvareh, namreč:

* KAJ DELAJO NAŠI DEMOKRATI IN REPUBLIKANCI v Washingtonu in drugod? Najprvo se je k temu spet oglasil Nick s svojo pripombo: "Najprvo naj vam povem, to po mojih mislih in skušnjah, da politiki ali postelja pri postelji, najprvo in

v prvi meri zvesti samim sebi in svojim interesom. Za tem nekaj onim, od katerih so odvisni v politiki in zatem nekaj onim, na katere se zanašajo, da jim bodo služili kot lestve v svojih političnih načrtih in podvzetjih. Taki so večinoma vsi politiki — le kaka redka izjema je tu in tam."

Ko je Nick prekinil — najbrže se mu je sušilo grlo, ker hlastno je segel po konzervi s pivom in jo skoro na en dušek izpraznil, je posegel vmes Jure. Ta je precej razgledan in ob takih pogovorih tudi pazno sledi vsem razlagam. Jure je nato začel razlagati to in ono in navedel je razne kritike proti sedanjim upravi predsednika Johnsona, ki ga s kraticami označujejo L.B.J. Jure je pričel:

"O L.B.J. imajo ljudje doma v Ameriki, kakor marsikje drugod po svetu, različna mnenja. Demokrat je te k s a š k e sorte. Tam pravijo, da ti malokdaj kako stvar povedo dvakrat ali pojasnijo. Povedo ti, kar imajo za povedati, glasno in odločno s pristavkom: "Take it or leave it!" Po naše "Vzemi in verjemi, ali pa pusti in pozabi!" In na tebi je, da se odločiš za eno ali za drugo. O Teksančanih tudi pravijo, da so modri po svoje, da vedo kdaj je treba govoriti in kdaj imeti usta zaprta.

In tu se začno govorice o našem predsedniku, ki ga v marsikem hvalijo, v nekaterih rečeh pa pravijo, da bi bilo boljše, da bi ravnal drugače, kakor ravno po svoji teksaški naravi. L.B.J. se pa najbrže za vse take govorice in kritike dosti ne zmeni.

Na konvenciji demokratske stranke v Kaliforniji leta 1960 so se dogajale čudne reči. Kennedy in njegovi pristaši so mešetarili na vse strani, pripovedujejo nekateri, ker so se bali, da ne bi dobili teksaške glasove in podpore od teksaške delegacije. Zato, če tudi neradi, so iz političnih ozirov sprejeli L.B.J. za podpredsedniškega kandidata. In Kennedy in Johnson sta bila nato v jeseni izvoljena. Potem se je zgodilo, kar se je v Dallasu. Kennedy je padel. Johnson ga je nasledil in postal gospodar v Beli hiši. Do volitev lani 1964 ni začel takoj uporabljati "metle"; zdaj po volitvah, v katerih mu je dalo ljudstvo ogromno večino glasov in s tem izrazilo zaupanje vanj, zdaj pomete po svoje in nekatere je že pometel iz kabinetskih uradov in najbrže jih bo še nekaj. Pomete pa počasi, previdno in ne prehitro. Čas in razni dogodki mu pomagajo, da ni preveč razburjenja. Ko se poleže sušljanje o eni spremembi, pride vest, da je zopet "resigniral" ta ali oni. Take resignacije so navadno "naprošene". Tako so šli Kennedyjev brat Bob in več drugih, drug za drugim. Razni komentatorji in poročevalci tu in tam malo zbadajo "teksaško politiko" in pravijo, da se z njo plačuje "politične dolgove" — kake vrste "politični dolgovi" so to, seveda točno ne obrazložijo. To naj bi vsak čital med vrsticami. L.B.J. se za zbadanja malo zmeni — vsaj na videz tako. Po svoje dela naprej, a dobro informiran je o vsem. Za kritike se ne zmeni, kakor da jih ne sliši. Svoje vrste mož.

Zunanji svet opazuje in gleda na politiko L.B.J. po svoje. V same sebe zaverovani in zapeti angleški lordi ter večina angleške javnosti gleda na Washington z dvomljivimi očmi. Bolj malo zaupanja kažejo do naš L.B.J. smatrajo bolj za preprostega in tu in tam bolj ne za preveč izkušenega državnika in sami pri sebi kakor zgleda mislijo, da kot tak lahko vsak čas kam zavozi. L.B.J., bi sodil, da to čuti, pa si misli kot zavesten in trd Teksančan: Vi v same sebe zaverovani lordski frakrarji me sodite, kakor hočete — mene zato prav nič glava ne boli.

De Gaulle s svojo Francijo je postal hladen že proti Kennedyju. Na njegov pogreb je prišel (Dalje na 3. strani)

Po Hirschevi — J. M.:

V valovih graščinskega jezera

Lokan je sedel k mizi in naslonil glavo na roke. Dolgo je tako sedel in razmišljal.

Z visoko vzdignjeno glavo, toda mračnega pogleda je stopal ravnatelj Košutnik po prašni cesti, držeči v mesto. Skoro nobenega človeka ni srečal, kajti za izprehod je bilo vreme neugodno. Že od jutra je bilo nebo svinčeno sivo. Veter ni hladil silne vročine, temveč je samo vzdigoval prah s ceste. Vse je hlepelo po dežju, ki ga kljub pooblaščenemu nebu ni hotelo biti.

Redke osebe, ki jih je srečeval, so držale svoje klobuke, da jih ni odnesel veter, ki je postajal čedalje močnejši. Ker se mu je zdela pot predolga, je ustavil po naključju mimo vozečega avtomobilskega izročilca, stopil v vozilo in povedal ulico, kam naj ga pelje.

Komaj je sedel v vozu, je izginil z njegovega obličja izraz ošabnosti, namesto katere sta se pokazala strah in nemir. "Prekletlo!" je zastokal in divje zaškrtal z zobmi. Razburjen je godrnjal nerazumljive besede pred seboj. Ko je stopil iz vozila, je bil silno blede.

Korakal je še nekaj minut po ulici in obstal pred zlatarsko izlozbo in začel gledati vanjo, kakor bi ga bilo nekaj v njej zelo zanimalo. Nekaj časa je ogledoval zlatnino, nato pa stopil v trgovino.

Že čisto je pri zlatorju Kračarju kupil kakšno reč. Ko je zagledal v trgovini zlatarjevega sina Ožbalt, ga je pozval, naj mu pokaže neko izredno lepo zlato dozo za cigarete, ki jo je bil prej videl v izložbi.

"Okus pa imate," je menil Ožbalt in vzel dozo iz izložbe.

"Že prav, že prav, gospod Kračar. Koliko pa ta doza stane?"

Ožbalt je pravkar hotel odpreti usta, da bi povedal ceno, a ga je Košutnik prekinil: "Ne, ne, se bova z vašim očetom pogovorila."

"Kakor vam je všeč, gospod ravnatelj. Takoj ga bom poklical."

"Ne, ne, sam pojdem k njemu. Saj je v pisarni?"

"Če želite, vas povedem k njemu," je dejal uslužno Ožbalt.

"Ni treba, saj bom sam našel k njemu. Na svidenje, gospod Kračar!"

Košutnik je z dozo v roki stopil iz trgovine skozi vrata v ozadju na hodnik, po katerem je nekaj časa korakal, nato pa krepko potrkal na neka zaprta vrata.

Sele ko je ponovno spet potrkal na vrata, so se ta odprla in kuštrava glava starega Kračarja se je pokazala na pragu.

"Ah, gospod Košutnik," je rekel stari mož na videz zelo spoštljivo, "v veliko čast mi je, da ste me osebno obiskali v mojem brlogu. Zakaj me niste dali poklicati?"

"Nikar nepotrebnega govorjenja, gospod Kračar," mu je presekala besedovanje Košutnik in stopil v pisarno. "Dobro veste, midva se moreva pogovoriti le tu. K vam sem stopil s pretvezo, da se bom z vami pogovoril o ceni." Košutnik je položil dozo na mizo.

"Kakor sem sišal, vas je zadela huda nesreča," je rekel Kračar. "Dediščina pa bo lepa, kaj ne? Kakšna dva milijona menda v celem. Višji svetnik gospod Lokan je skrben mož in je pametno upravljal premoženje. Čestitam vam!"

"Kaj pa mislite!" je na videz ogorčeno vzkliknil Košutnik. "Kako morete tako neobzirno govoriti spričo tako strašne nesreče, ki je zadela mene in mojo ženo!"

"Prosim za oprostitev," je odvrnil Kračar in prihuljeno pogledal skozi naočnike svojega gosta. "Nesreča je res strašna, in prepričan sem, da vam je hudo, ker je vaša svakinja tako tragično umrla. Ker pa je usoda tako hotela..."

Košutnik je nekaj zamrmral. "Že vem, kaj hočete reči, gospod Košutnik," je nadaljeval Kračar. "Usoda je tako hotela, da je gospodična Ogorelčeva umrla. Hudo je to, a ker se je že zgodilo, vam pa vendar smem reči, da vas je ta migljaj usode rešil vseh denarnih težav."

Košutnik ni odgovoril, temveč je zastrmel v sivo steno pisarne.

"Menica je že predvčerajšnjim dospela v plačilo," je govoril Kračar dalje in njegove besede niso bile več priliznjene. "Pred pogrebom vas nisem hotel opomniti. Prav lep pogreb je bil. Tudi jaz sem se ga udeležil... Prav na današnji dan sem vas pričakoval. Torej se nisem motil."

"Kakor vidite, sem tukaj," je menil Košutnik s hripavim glasom in sedel na zofa.

reče, ki je zadela mene in mojo ženo!"

"Že vem, kaj hočete reči, gospod Košutnik," je nadaljeval Kračar. "Usoda je tako hotela, da je gospodična Ogorelčeva umrla. Hudo je to, a ker se je že zgodilo, vam pa vendar smem reči, da vas je ta migljaj usode rešil vseh denarnih težav."

Košutnik ni odgovoril, temveč je zastrmel v sivo steno pisarne.

"Menica je že predvčerajšnjim dospela v plačilo," je govoril Kračar dalje in njegove besede niso bile več priliznjene. "Pred pogrebom vas nisem hotel opomniti. Prav lep pogreb je bil. Tudi jaz sem se ga udeležil... Prav na današnji dan sem vas pričakoval. Torej se nisem motil."

"Kakor vidite, sem tukaj," je menil Košutnik s hripavim glasom in sedel na zofa.

"Zadevo torej lahko takoj spraviva v red," je dejal Kračar in potegnil iz žepa obroček s ključi, da bi odprl železno omario, stoječo poleg pisalne mize.

"Vi menda mislite, da imam denar s seboj?" se je besno zarzel Košutnik. "Menice vam danes še ne morem izplačati."

"Kaj? Nimate denarja?" je zakričal Kračar in planil pokoncu. "Vi se šalite, spoštovani gospod. Zato se smejite..."

"Da, smejim se!" Košutnik je spet vstal. "Smejim se, ker ste me tako razočarano pogledali. Kratko malo, plačati vam še ne morem. Nasprotno, še sto tisočakov potrebujem. Še ta denar mi boste morali posoditi."

"Ali ste pri pravi pameti?" je sirovo zakričal Kračar. "Ali veste koliko znaša moja terjatev do vas?"

"Kakšnih tristo tisočakov," je zasmehljivo odvrnil Košutnik. "Že večje vsote sem vam bil dolžan, a vendar niste bili tako sitni, kakor ste danes."

"Takrat je bilo upanje na dediščino po gospodu Ogorelcu in njegovi soprogi, zdaj pa..."

"No, zdaj pa bova z ženo poddedovala svakinjino premoženje."

"S takim srečnim, odnosno žalostnim naključjem nisem mogel računati," je rekel odeduh. "Kje pa imate denar?"

"V blagajni višjega svetnika Lokana."

"In ta vam dela sitnosti, kaj ne? Ali je kakšna nerodna ključica v oporoki?"

"Saj vendar ne mislite, da je devetnajstletno dekle napravilo oporoko! Moja žena je njena edina in, njena edina dedična. Zato dobi vse rajnkino premoženje."

Kračar je olajšano zavzdihnil. "No, potem..."

"Toda šele čez nekaj tednov. Mislim, da vam je znana natančnost gospoda višjega svetnika."

"Da, da," je prikimal Kračar, "toda v tem primeru, ko je vse tako jasno..."

"Sedite in dovolite mi, da vam vso reč obrazložim," je dejal Košutnik in zaupljivo izdal Kračarju svoj godeček pri svetniku Lokanu, kako se je ta branil, da bi mu izročil dediščino. Pri tem je Košutnik označil Lokana kot sitnega in nezaupljivega godnjaja.

mirnega značaja. Toda v vrvežu velemestnega življenja ter v trdi borbi za vsakdanji kruh je poleg mirne narave silno potrebna božja milost in božja pomoč. In to je pokojnik črpal iz svojega v zgle dneva verskega življenja z izpolnjevanjem vseh božjih zapovedi in stanovskih dolžnosti, ne samo nekaterih! V tem je bil pokojnik lik popolnega človeka, ker je bil Bogu, Cerкви in svojemu lastnemu narodu zvest v malem, v majhnih — večini ljudi nepomembnih vsakdanjih zadevah in srečanjih. Mož je iz vere živel in živel po njej. "Blagor Tebi, zvesti služabnik! Ker si bil v malem zvest, boš čez veliko postavljen!" beremo v sv. evangeliu.

Bog je pokojnikovi družini in njemu samemu naklonil precejšnji delež časne sreče in zemškega blagostanja. Toda to njeje in družine ni odvrnilo od Boga ter od izpolnjevanja božjih postav in božje volje. Tudi mu ni zakrknilo blagostanje srca, kakor se to tako pogosto zgodi pri večini ljudi, ki se — čeprav s trdim delom in trudom — dokopljejo do blagostanja. Bil je Bogu hvaležen za večji in boljji "kos vsakdanjega kruha" ter ga ves čas, odkar poznam to družino, velikodušno, z blagim, radodarnim srcem, delil z "manjšimi srečnimi" ter potrebnimi med rojaki, znanci in tujci. Koliko resničnih siromakov ter potrebnih se je tekom let nasitilo v njegovi restavraciji blizu "Loop" v Chicagu brezplačno in koliko gostov, zlasti rojakov in duhovnikov prenočilo v njegovi hiši v Skokie! In koliko sta oba z ženo delala za vsako dobro stvar v naših družtvih ter žrtvovala materialnih dobrin, truda, sposobnosti in časa v dobre namene, za vsako dobro, važno stvar med Slovenci in Amerikanci!

Počivaj v miru božjem, blaga prekmurska duša slovenska, kakor jih je malo najti med nami! Ne bomo Te pozabili v svojih molitvah toliko časa, dokler se docela ne spočiješ po prestanem trudu in trpljenju v naročju božjem! Ti pa s svoje strani prosi Vsemogočnega in Usmiljenega, naj nas ohrani zveste Njemu, Njegovi Cerкви ter lastnemu narodu, iz katerega smo izšli! Naj nas napravi in ohrani trdne in praktične v veri in v ljubezni do Boga in do bližnjega, po vzgledu, ki si ga nam Ti, dragi naš pokojnik in blagi rojak, zapustil!

Marljivi, požrtvovalni delavki v slovenskih družtvih, aglini in ugledni dopisnici naših slovenskih katoliških listov in publikacij, gospe Gizelli Hozian ter vsej njeni družini, njenemu sorodstvu ter krogu družinskih prijateljev najiskrenejše sožalje ter globoko sočutje ob prebitki izgubi blagega moža in očeta!

D. I. M.

Resolucija o rdeči nevarnosti razburja Latinsko Ameriko

WASHINGTON, D.C. — Predstavniški dom je pred nekaj dnevi sklenil posebno resolucijo, ki opozarja na komunistično nevarnost, in predlaga predsedniku, naj v državah Latinske Amerike tako nevarnost zatire tudi s silo, ako ni drugega izhoda. Resolucija ni pri nas razburila nikogar, saj so se le redki zmenili zanjo. Tisti, ki so jo premislili pa niso složni v presoji: nekateri jo hvalijo, drugi kritizirajo. Predstavniški dom je resolucije sprejel z 312 proti 52 glasovi.

Resolucija ni ostala nezapažena v Latinski Ameriki. Tam se radi nje razburjajo vsi levičarji, kar je umljivo. Zoper resolucijo so pa tudi mnogi desničarski nacionalisti. V Kolumbiji je na primer senat zahteval, naj se parlament peča z resolucijo, kajti resolucija pomeni "kršitev načela o nevmešavanju v zadeve tujih dežel". Komunisti v Latinski Ameriki bodo gotovo porabili resolucijo za divje

TONE S HRIBA
(Nadaljevanje z 2. strani)

in kakor je zgedalo, se mu L. B. J. že tedaj ni dosti dopadel. Pozneje sta postala on in L. B. J. prava drug drugemu odtujena sosed, ki drug drugega še pogledata ne.

Drugod po svetu gledajo tudi po svoje na nas in na L.B.J. Tako nekako zgleda podoba sedanjih odnošajev med zunanjim svobodnim svetom in našimi Z.D., da pri tem komunističnih dežel niti ne omenjam.

Tako je že vseh teh sitnosti in neprijetnosti dovolj.

Zraven vsega smo še v vedno večji in večji borbi v Vietnamu. Borba se zavlačuje in zna res lahko trajati leta in leta.

Vidita fanta, v takih položajih smo in skozi take razmere, ki se iz dneva v dan poostrujejo, vozimo. Skrbri in sitnosti dosti in zgleda, da jih ne bo zmanjkalo. Vse to bo za naprej začelo tudi nas doma ščitati bolj in bolj. Vsaka vojna žre ne samo z enim žrelom, ampak z mnogimi. Ta žrela so: draginja, drugo, podpiranje tujih dežel; velik del vseh proizvođenj gre za vojno, v vojnih časih se navadno tudi davki višajo — vse to povzroči, da je manj in manj na domačih mizah. Treba je zagtegniti pasove. Sicer ni še take skrajnosti, toda vsak požar nastane iz malega začetka, a večkrat uniči vso vas. Tudi iz Vietnamu se lahko razširi ogenj in zajame ves svet... Kaj potem?

Tu je jenjal Jure o tem.

Z resnimi obrazi smo se razšli, vsak misleč po svoje o tem in o onem je nam zvenelo v mislih Juretovo vprašanje: Kaj potem?

Vse Slovence lepo pozdravlja Tone s hriba

G. Ignacu (John) Hozianu na grob v spomin!

Collis, Minn. — Dne 2. septembra je prenehalo biti srce znanemu in zelo priljubljenemu prekmurskemu roljaku Ignacu Johnu Hozianu, uglednemu zlasti med prekmurskimi Slovenci širom Amerike in v čikaški slovenski narodni skupnosti.

Kdor je pokojnika poznal nekoliko bolje, mora priznati, da so ga krasile mnoge, med nami včasih premalo uveljavljene kreposti, kot: ponižnost, krotkost, potrpežljivost (zlasti še v dolgotrajni bolezni zadnja tri leta!), neprisljuna ljubeznivost z vsemi, s katerimi je imel v svojem poklicu ter pri vsem svojem delu in srečanju z ljudmi opravka, skromnost, preudarnost, predvsem pa vsem, ki so ga poznali, znana pristna srčna dobrotu in prijaznost. Pokojni g. I. (John) Hozian ni izvršil velikih dejanj, ki bi ga proslavila pred široko javnostjo ter mu preskrbela neminljivo slavo kot velikemu človekoljubu, ali kot velikemu znanstveniku, ali slavnemu državniku, vojskovodji, ali karkoli podobnega. Pokojnik je bil velik in bo ostal velik v spominu nas vseh, ki smo ga poznali, cenili, spoštovali in ljubili, kot človek, ki se je izkazal velikoga v majhnih, vsakdanjih stvareh, zadevah in srečanjih. Njega nisi mogel nikoli videti jeznega, razburjenega, nejevoljenega. Vedno in v vsakem primeru je ohranil, kot praviemo "mirno kri", obvladal s svojim mirnim zadržanjem in razsodnostjo položaj. Svoj vzgledni notranji mir je mož imel zasidran v svoji globoki, v Bogu in Njegovi presveti volji utemeljeni in izoblikovani veri, kakor jo je prinesel od doma, iz starega kraja, iz meškega, toplega, iskreno gostoljubnega Prekmurja. Iz te svoje globoke, v Bogu in krščanskih resnicah, verskih in moralnih, zasidrane in izoblikovane vere je zajemal moč v svojih vsakdanjih križih in težavah, problemih in trpljenju, zlasti še nazadnje v svoji dolgotrajni in neozdravljivi bolezni. Morda je res bil po naravi že

proteste proti ameriškemu imperijalizmu.

Moskva pridno rovati proti azijsko-afriški konferenci

MOSKVA, Rus. — Kot je znano, je bila juljska konferenca azijsko-afriškega bloka preložena na 5. november, kraj je ostal nespremenjen: Alžir. Za konferenco pa ni več nekdanjega navdušenja. Nekatere države se bojijo, da bo sestanek afriških državnih poglavarjev, ki je predviden za 21. oktober v Gani, rodil toliko preprirov in trenj, da bo vplival tudi na morebitni alžirski sestanek.

Drugi mislijo, da bi spor med Indijo in Pakistanom utegnil neugodno vplivati na dnevni red konference. Najbolj pa skrbi vse moskovsko stališče. Moskva hoče biti zastopana na konferenci. Ako ne bo povabljen, bo zadevo spravila na dnevni red konference preko svojih prijateljev.

Azijsko-afriške države so pa trenutno tako razpoložene, da jim prav nič ne diši, da bi morale povedati, koga imajo rajše, ali Moskvo ali Peiping. Zato visi usoda konference še zmeraj v zraku.

Tito pojde na obisk v Bolgarijo

BELGRAD, SFRJ. — Predsednik Josip Broz Tito bo odpoval v sredo za 6 dni na uradni obisk v Bolgarijo, kjer bo gost predsedstva sobranja (parlament) in Centralnega komiteja Bolgarske komunistične partije.

Lobisti dobili hudo konkurenco

WASHINGTON, D.C. — Demokratski kongresnik Rogers iz Floride je na tihem spravlil skozi odbor za trgovino pri predstavniškem domu določbo, da naj države dobijo pravico, da odrejašole za bolniške sestre. Rogers seveda tega ni storil na lastno pobudo, bil je pod pritiskom lobistov raznih šol za bolniške sestre, ki nimajo potrebne kvalifikacije. Kvalifikacij takih šol ima sedaj v rokah Narodna zveza za bolniško nego, ki se drži zelo strogih predpisov.

Za Rogersov korak so pa zvedele tiste žene kongresnikov, ki so kvalificirane bolniške sestre.

Mary Gregorich

ki je v Gospodu zaspala dne 26. septembra 1958.

Sedem let Te zemlja krije, truplo Tvoje v grobu spi, nam pa težko je pri srcu, ker Te več med nami ni.

V miru božjem sladko snivaj, draga nepozabna nam, v nebesih rajsko srečo uživaj do svidenja na vekomaj.

Zalujoči:

SOPROG, SIN, HČERKE, SNAHA, ZETA in VNUKINJE.

Cleveland, O., 27. sept. 1965.

Mary Gregorich

ki je v Gospodu zaspala dne 26. septembra 1958.

Sedem let Te zemlja krije, truplo Tvoje v grobu spi, nam pa težko je pri srcu, ker Te več med nami ni.

V miru božjem sladko snivaj, draga nepozabna nam, v nebesih rajsko srečo uživaj do svidenja na vekomaj.

Zalujoči:

SOPROG, SIN, HČERKE, SNAHA, ZETA in VNUKINJE.

Cleveland, O., 27. sept. 1965.

Mary Gregorich

ki je v Gospodu zaspala dne 26. septembra 1958.

Sedem let Te zemlja krije, truplo Tvoje v grobu spi, nam pa težko je pri srcu, ker Te več med nami ni.

V miru božjem sladko snivaj, draga nepozabna nam, v nebesih rajsko srečo uživaj do svidenja na vekomaj.

Zalujoči:

SOPROG, SIN, HČERKE, SNAHA, ZETA in VNUKINJE.

Cleveland, O., 27. sept. 1965.

Mary Gregorich

ki je v Gospodu zaspala dne 26. septembra 1958.

Sedem let Te zemlja krije, truplo Tvoje v grobu spi, nam pa težko je pri srcu, ker Te več med nami ni.

V miru božjem sladko snivaj, draga nepozabna nam, v nebesih rajsko srečo uživaj do svidenja na vekomaj.

Zalujoči:

SOPROG, SIN, HČERKE, SNAHA, ZETA in VNUKINJE.

Cleveland, O., 27. sept. 1965.

Moskva pridno rovati proti azijsko-afriški konferenci

MOSKVA, Rus. — Kot je znano, je bila juljska konferenca azijsko-afriškega bloka preložena na 5. november, kraj je ostal nespremenjen: Alžir. Za konferenco pa ni več nekdanjega navdušenja. Nekatere države se bojijo, da bo sestanek afriških državnih poglavarjev, ki je predviden za 21. oktober v Gani, rodil toliko preprirov in trenj, da bo vplival tudi na morebitni alžirski sestanek.

Drugi mislijo, da bi spor med Indijo in Pakistanom utegnil neugodno vplivati na dnevni red konference. Najbolj pa skrbi vse moskovsko stališče. Moskva hoče biti zastopana na konferenci. Ako ne bo povabljen, bo zadevo spravila na dnevni red konference preko svojih prijateljev.

Azijsko-afriške države so pa trenutno tako razpoložene, da jim prav nič ne diši, da bi morale povedati, koga imajo rajše, ali Moskvo ali Peiping. Zato visi usoda konference še zmeraj v zraku.

Tito pojde na obisk v Bolgarijo

BELGRAD, SFRJ. — Predsednik Josip Broz Tito bo odpoval v sredo za 6 dni na uradni obisk v Bolgarijo, kjer bo gost predsedstva sobranja (parlament) in Centralnega komiteja Bolgarske komunistične partije.

Lobisti dobili hudo konkurenco

WASHINGTON, D.C. — Demokratski kongresnik Rogers iz Floride je na tihem spravlil skozi odbor za trgovino pri predstavniškem domu določbo, da naj države dobijo pravico, da odrejašole za bolniške sestre. Rogers seveda tega ni storil na lastno pobudo, bil je pod pritiskom lobistov raznih šol za bolniške sestre, ki nimajo potrebne kvalifikacije. Kvalifikacij takih šol ima sedaj v rokah Narodna zveza za bolniško nego, ki se drži zelo strogih predpisov.

Za Rogersov korak so pa zvedele tiste žene kongresnikov, ki so kvalificirane bolniške sestre.

Mary Gregorich

ki je v Gospodu zaspala dne 26. septembra 1958.

Sedem let Te zemlja krije, truplo Tvoje v grobu spi, nam pa težko je pri srcu, ker Te več med nami ni.

V miru božjem sladko snivaj, draga nepozabna nam, v nebesih rajsko srečo uživaj do svidenja na vekomaj.

Zalujoči:

SOPROG, SIN, HČERKE, SNAHA, ZETA in VNUKINJE.

Cleveland, O., 27. sept. 1965.

Mary Gregorich

ki je v Gospodu zaspala dne 26. septembra 1958.

Sedem let Te zemlja krije, truplo Tvoje v grobu spi, nam pa težko je pri srcu, ker Te več med nami ni.

V miru božjem sladko snivaj, draga nepozabna nam, v nebesih rajsko srečo uživaj do svidenja na vekomaj.

Zalujoči:

SOPROG, SIN, HČERKE, SNAHA, ZETA in VNUKINJE.

Cleveland, O., 27. sept. 1965.

Mary Gregorich

ki je v Gospodu zaspala dne 26. septembra 1958.

Sedem let Te zemlja krije, truplo Tvoje v grobu spi, nam pa težko je pri srcu, ker Te več med nami ni.

V miru božjem sladko snivaj, draga nepozabna nam, v nebesih rajsko srečo uživaj do svidenja na vekomaj.

Zalujoči:

SOPROG, SIN, HČERKE, SNAHA, ZETA in VNUKINJE.

Cleveland, O., 27. sept. 1965.

Mary Gregorich

ki je v Gospodu zaspala dne 26. septembra 1958.

Sedem let Te zemlja krije, truplo Tvoje v grobu spi, nam pa težko je pri srcu, ker Te več med nami ni.

V miru božjem sladko snivaj, draga nepozabna nam, v nebesih rajsko srečo uživaj do svidenja na vekomaj.

Zalujoči:

SOPROG, SIN, HČERKE, SNAHA, ZETA in VNUKINJE.

Cleveland, O., 27. sept. 1965.

Ker vedo, da državne oblasti ne bi bile preveč stroge v oceni šol, in se bojijo, da bi lahko cela vrsta pomanjkljivih šol vzgajala samo slabe bolniške sestre, so takoj stopile v akcijo in oblegovale kongresnike, naj Rogersev predlog zavrnejo vsaj v plenu. Pa so nastopile prepozno vsaj za predstavniški dom. Zato so se obrnile na senatorje za pomoč in upajo, da bodo senatorji pokopali načrt na skupni kongresni konferenci.

MALI OGLASI

V najem
Oddamo 5-sobno enodružinsko hišo, lepo čisto stanovanje, odraslim, na 1246 Norwood Rd. —(18

ENRICA V. HANDEL - MAZZETTI:

Jese in Marija

I.

Možiček je prijel dečka po materinsko pod brado in mu pokazal podobe in pisma, ki so bila pribita z žebli na steno. "Hej, kaj pa je to, kaj je to?" Dvoje ljudi, moški in ženska, je narisanih na sliki; zraven je še

koza in napis: "Pravično dela inu Boga se pravi kmet boji, zato se mu volič, otrok in živina redi." Peter je takoj uganil, kdo so oni trije: "To je Adam, to je Eva in to je hudič."

CHICAGO, ILL.

HELP WANTED — MALE

ENGINEERS:

General Dynamics
CONVAIR DIVISION

Offers immediate opportunities

in year-around sunny

SAN DIEGO
CALIFORNIA

TOOL ROOM MACHINIST

Milling machine and related experience.

MILLING MACHINE OPERATOR A

Vertical and Overarm experience.

DUPLICATING and PROFILE
MACHINE OPERATOR A

Experienced 3D hydrotel, 3D true trace.

PROFILE MILL PROOFER

Numerical control

Morey or Gidding-Lewis

Skin mills

TEMPLATE MAKERS
FORM BLOCK MAKERS
PLASTER PATTERN MAKERS

Relocation arranged.

Please write in confidence and send your resume with particulars to

WARREN B. JONES JR.

Employment Manager

General Dynamics
CONVAIR DIVISION

P.O. Box 1128,

San Diego, California, 92112

An Equal Opportunity Employer

"Tako je, tako je, tako je," je klical Meuss in ploskal s svojimi rokami. "To je dečko pame-ten, gospod sodnik, ta bo nekoč še pisar, boste le videli."

"Prav za prav, prihajam zaradi vaše plemenite slikarske umetnosti."

"Jej!" Sinje škrtaje oči so začele sprčo upanja, da bo zaslužil kak goldinar. "Izvolite, stopite v mojo delavnico. Pruefer, nepridiprav, pazi mi na smrkavce, malega logarčka iz- zemši." Tako je brbljal Meuss in stekel pred svojim obiskoval- cem v sosedno sobo, kjer je bilo videti mimo postelje družbo

čudnih svetnikov, ki so bili upodobljeni ali na platnu ali pa izrezani v lesu; naslikani so še- še nekaj bili, izrezljani pa so vsi imeli vsak svojo hibo. Sveti Florijan ni imel čelade, Jožef lilije, Pavel meča; sveta Elizabeta je bila izgubila celo svojo dobrodelno roko. Angel varuh pa je bil tako poškodovan, da bi bil potreboval sam svojega angela varuha, ker ni imel ne noge ne roke in samo polovico perotnice. Popravljanje takih polomljenih svetcev je bilo Meussu poleg njegovega poglav- vitnega opravila s slikanjem najljubše delo. Nabral jih je po zakristijah in kapelah v okolici, popravil škodo z lipovimi vložki in barvilom in potem vrnil na njihovo mesto, ne da bi dobil za to kak novčič plače.

Schinnagel je tako sedel, da je kazal hrbet tej žalostni druž- bi in gledal na prastaro razpelo nad posteljo, kjer je imel ovi- jač krog ledij ravno sto gub, ki jih je Meuss rad našteval svo- jim obiskovalcem. Logar je de- jal:

"Sem prišel zaradi podobe naše ljube Gospe na Čelu, ka- tero ste naslikali pred šestnaj- stimi leti. Prenoviti jo hočem dati. Starost jo je zmajčila in tudi sicer ni več lepa."

Meussu so se spacije oči od začudenja razprle.

"Ha? — Gospod rihtar? Po- doba vendar ni poškodovana. Barve so se nekoliko osušile, kar pa nič ne škoduje podobi."

Pa podoba sama ni lepa," je rekel logar in nergal nepoča- kano. "Ni lepa in zato je Marije nevedna, ki je najlepša;... človeku ubija pobožnost, mesto da bi mu jo množila; — zato pa jo hočem dati prenoviti. Poka- žite svojo umetnost, napravite Mariji lepše lice in našega Gos- pada tudi; krono, ki je preve- lika, vzemite stran in naslikajte

namesto nje lepo počesane lase, a lepo." Meuss je stresal pri- vsakem stavku, ki ga je izgo- voril Schinnagel, z glavo, sprva vdano zanikujoče, nazadnje bo- jevito. "To le mi naredite, za plačilo, se razume—"

"Ne!"

"He? Zakaj pa ne?"

"Podoba se jaz ne pritak- nem!"

"Kako?"

"Ne pritaknem se je!" je de- jal Meuss odločno.

"Zato ker ste jo sami nasli- kali," je zavpil logar in zardel ko kuhan rak, "pa mislite, da ji ni potreba popravila."

"Ne, zato ne!" se je branil Meuss. "Podoba je milostna, za- to je ne sme nihče spreminjati." "Milostna ali pa ne; grda je!" je zavpil Schinnagel. "Sveta Devica ni taka!"

"Ali jo je gospod rihtar že videl?" je postal zdaj tudi Meuss ogorčen. "Tako lepe, ka- kor je, ne more Marije upodo- biti noben človek, pa najsi bo navaden podobar ali pa sam sveti Lukež. Pa saj podoba ni grda. Kaže pač žalostno, objo- kano in trpečo mater in gospo. Tudi vam je bila dozdej vedno všeč. Pa saj vem, komu ni všeč, nekatoliškim gospodom na gra- du, zlasti gospodu Jeseju. O, go- spod logar, čuvajte se vendar tega zlostnega fantina!"

"Nobene besede zoper gospo- da Jeseja!" je vzkipeł Schinna- gel. "Poštenjak je, da se mu nihče izmed vas ne more pri- merjati. Ste razumeli?"

"Sem," je odvrnil možiček nejevoljno in si dal opraviti pri svetem Boštjanu. "Saj nisem hotel nič reči, pa je le res, da vas je škoda, gospod logar, da toliko občujete z nekatoliški- mi."

"O tem ne boste vi—" je zav- pil Schinnagel.

"Prosim za odpustanje, gos- pod logar," je dejal ponižno ma- li Meuss, boječ se, da ne bi uža- lil rihtarja.

"To seveda ni moja reč. Nič se ne menite za to, če rečem kakšno neumno. Star postajam pač."

"Pa glede podobe?" je vpra- šal strogo Schinnagel.

"Ne morem," je odvrnil Meuss. "Ostati mora taka, ka- kršna je. V tejle obliki vas je ozdravila, v tejle obliki jo moli- mo vsak velikonočni ponede- lje; v tej obliki jo bodo morda čistili, ko bova midva že davno mrtva, še bolj, kot smo jo do- slej, daleč naokoli."

"Svoje glavni ste," je dejal

Schinnagel nevljudno, a silil v moža ni več. Ob preprostih be- sedah ubogega malica se ga je lotil nekaj sram. V tej obliki ga je ozdravila, — a zdaj mu taka, kakor je, ni več prav. Ali ni to podobno — Petru, ko se je grel?... "Naj za zdaj ostane, kakor je."

"Brez zamere," je dejal po- nižno Meuss, "če pa ima gospod rihtar kako drugo delo zame, me bo močno veselilo."

Še ko sta govorila, so zaškle- petala okna v motnem bobne- nju, ki je prihajalo tostran in onstran Donave. Prav tedaj se je potresla vsa hišica pod moč- no bijočimi koraki. Otroci so vpili: "Hvaljen bodi Jezus Kris- tus"; nekdo je zaklical: "Kje so učitelji?" Neki moški s pokve- čeno nogo je priropotal poteč se v sobo in vpil na ves glas: "Meuss! — Meuss! — Meuss! Annuntio vobis gaudium mag- num. Cesarja so izvolili."

"Kateroga pa?" sta zavpila obenem Meuss in Schinnagel. "Leopolda! Najstarejšega sina blagopokojnega cesarja Ferdi- nanda!"

Meuss je zavpil, zdrknil nato na svojo delovno klop, požiral in obračal svoje spacje oči, ki so bile polne solza. "Bog — bodi — zahvaljen!" — "Bog bodi za- hvaljen!" je nato šnil kvišku in začel vriskati kakor srečni pal- ček, ki je našel Snegulčico v svoji postelji: "Juhej! Cesarja imamo! Zdaj je pa odklenalo galjotu, lutrovcu in zapeljivcu melških otrok in vsem drugim maličem. Zdaj bodo ponižni postali, ošabni gospodje — tako ponižni bodo. — O blagoslovlje- no katoliško veličanstvo!"

Schinnagel se je počutil ne- kako slabo, nato pa vprašal vi- karja: "Kdo pa je prinesel to sporočilo?"

"Čast mi je, gospod logar, se je šele zdaj poklonil Aichen- sperger logarju, kar je bil dot- lej opustil; "poročilo? Gospod grof Sinsendorf. Z ladjo se je pripeljal v Pechlarn, naravnost iz Frankfurta. Od tam so nam poslali sla. Čujete? Ze zvonijo! Gloria, gloria!"

"I seveda, zvonijo," je dejal Schinnagel; vkar se je začudil, da je mož tako miren. Zvonovi zvone z obeh strani v Novem in Starem Pechlarnu in velike pu- ške pokajo. — Tedaj je pogra- bilo Meussa in kakor veter se je zakadil v učilnico med svoje poredneže: "Ljuba moja krščan- ska mladina, maliči, ali boste pazili? Gaudium magnum! No- vega cesarja imamo. Dobra

katoliškega cesarja, kateremu naj da Bog veliko let življenja. Živel Leopoldus! Živel, živel! In zdaj se bomo naučili ambro- zijanske hvalnice za zahvalno mašo." In mož je pograbil svojo Klaro, da mu je zavriskala pod močnimi potegljaji, a mladina, ki ji je cesar Leopold kaj malo

mar, pač pa hrup zvonov in to- pov v veliko veselje, je še pre- vriskala Klaro in topiče: "Te Deum laudamus, Te Dominum confitemur, Tibi Cherubim et Seraphim incessabili voce proclamant." (Dalje prihodnjč)

OKTOBER						
Sa	Mo	Ta	We	Th	Fr	Sa
					1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30

KOLEDAR
društvenih
prireditev

OKTOBER

9.—Proslava 45-letnice ustanovi- tve Slov. društvenega doma na Recher Avenue.

9.—DSPB "Tabor" priredi svojo jesensko družabno prireditev v Slov. domu na Holmes Ave.

10.—Marijin dvor št. 1640 Kato- liških borštinarjev praznuje v Slov. domu na Holmes Ave. 50-letnico obstoja.

10.—Slovenska šola pri Sv. Vidu priredi otroško igro "Bavbavčki" v avditoriju. Na- stopijo otroci iz Toronta. Začetek ob treh popoldne.

16.—Dvor Baraga Kat. boršt- narjev št. 1317 priredi letni maškeradni ples v svetovidski farni dvorani.

17.—Združene podružnice Slov. ženske zveze iz Ohia prirede večerjo proslave Slovenskega dne od 3. pop. dalje v Slov. društvenem domu na Recher Avenue.

24.—Društvo sv. Rešnjega Telesa pri Sv. Lovrencu proslavi 50- letnico obstoja z mašo ob 10. zj. in zajtrkom po sv. maši v dvorani pod cerkvijo sv. Lovrenca. Začetek ob 11.30.

24.—Praznovanje 40-letnice de- lovanja organista Martina Ra- karja pri fari Marije Vnebo- vzete.

24.—Društvo Najsvetejšega Imena fare sv. Vida priredi letno kosilo z govejo pečenko v šoli sv. Vida. od 11.30 do 3.00.

30.—Slov. narodni dom na St. Clair Ave. priredi "Noč v Slo- veniji."

30.—Oltarno društvo pri Mariji Vnebovzeti priredi karno za- bavo pri pogrnenih mizah v šolski dvorani.

31.—Pevsko društvo Planina po- da v SND na Maple Heights koncert. Začetek ob 8.30.

NOVEMBER

7.—Glasbena Matica poda v SND na St. Clair Avenue Jesenski koncert.

13.—Podr. št. 8 SMZ praznuje 25-letnico obstoja z zabavo in

plesom. Igral bo E. Habatov orkester.

13.—Štajerski klub priredi MARTINOVANJE v Sloven- skem domu na Holmes Ave.

19. - 20. - 21. — Letni farni puranski festival pri sv. Vidu.

21.—Pevsko društvo JADRAN poda koncert v SDD na Wa- terloo Rd. Začetek ob 3.30 po- poldne.

24.—Slovenski dom na Holmes Ave. priredi ples pred Zahval- nim dnevom.

25.—WXEN - FM, Tony Petkov- sek Jr., priredi "Thanksgiving Day Polka Party" v SND na St. Clair Ave.

28. — Klub slov. upokojencev za Senklersko okrožje priredi zabavni večer z večerjo.

DECEMBER

5.—Pevski zbor SLOVAN poda v SDD na Recher Avenue svoj jesenski koncert.

JANUAR 1966

30.—Dramatsko društvo "Naša zvezda" igra v SDD na Recher Ave.

FEBRUAR

6.—Klub slov. upokojencev na Holmes Avenue priredi "Ve- čerjo in ples" v Slov. domu na Holmes Avenue. Začetek ob petih popoldne.

20.—Klub slov. upokojencev v Euclidu bo slavil 5-letnico svo- jega obstoja s prireditvijo v SDD na Recher Ave.

MAREC

12.—Klub slov. upokojencev v SDD na Waterloo Rd. priredi večerjo ob 3. obletnici svojega obstoja.

20.—Šesti letni banket Federa- cije slov. narod. domov v Slo- venskem domu na Holmes Av.

27.—Glasb. Matica poda v SND na St. Clair Ave. pomladni koncert. Začetek ob 3.30 pop.

JUNIJ

11. in 12. — DSPB Tabor pri- redi na Slov. pristavi spomin- sko proslavo za padle in pobi- te borce komunistične revo- lucije v Sloveniji.

26.—15. letni OHIO KSKJ DAN v parku sv. Jožefa.

RUDY KRISTAVNIK COMPANY

5908 Bonna Avenue

Telefon zvečer HE 1-1108, podnevi pa HE 1-0965

Popravljamo in obnavljamo domove, stanovanja, poslovne prostore. Delamo nove stavbe. • Vsa dela zavarovana. • Proračuni brezplačni.

NAZNANILO IN ZAHVALA

V globoki žalosti naznanjamo, da je dne 27. avgusta 1965 v Gospodu preminul naš ljubljani sin, brat in nečak

IGNAC PISKUR

Pokopali smo ga dne 30. avgusta 1965 na pokopališču Kalvarija. Rev. Viktor Cimperman je v cerkvi sv. Vida daroval zanj slovesno pogrebno sv. mašo in opravil obrede. Zakrajskov pogrebni zavod na St. Clair Ave. je odlično vodil priprave in pogrebni sprevod. Dobri sosedje so zbrali sklad za sv. maše in skupni venec. Rozi Kočevar in Štefi Zemljanec sta zbirali. Posebno iskrena hvala vsem tem dobrotnikom.

Hvaležni smo iz vseh naših sre Vsem, kj so darovali za sv. maše in druge dobre namene, vsem, ki so poklonili cvetje in vence, vsem, ki so prišli kropiti in bili pri pogrebu. Hvala vsem za vso pomoč in izraze sožalja.

Naš dobri IGNAC naj v miru počiva in večna luč naj mu sveti!

Zalujoci: mati FRANCES, brata JOSEPH in TONY, teti THERESA TOMIC v Clevelandu in MARIJA ŠVIGELJ v Sloveniji.

Cleveland, 27. septembra 1965.

Izvolimo znova za

MESTNEGA ODBORNIKA

EDMUND J. TURK-a

"izrednega javnega služabnika!"

NJEGOVO KANDIDATURO
PODPIRAJO:

- okrajni odbor Demokratske stranke
- Demokratski klub 23. varde
- AFL-CIO
- The Plain Dealer
- The Press
- Citizens League in mnogo drugih

Obdržimo vestnega uradnika

OBDRŽIMO ODBORNIKA

EDMUNDA J.

TURKA,

da bo delal za nas!

FOR COUNCIL

23rd Ward

X Edmund J. Turk

PRESS — 13. sept. 1965

"23. varda: Turk... razume mestno upravo in je eden najboljših mož v mestnem svetu."

* * *

PLAIN DEALER — 9. sept. 1965

"Volvce 23. varde Plain Dealer močno poziva, naj glasujejo za Edmunda J. Turka.

Turk je pokazal osebno silo in globoko razumevanje, in ne smeta biti izgubljeni za mestno upravo."

VOLITE V TOREK 28. SEPTEMBRA, 1965

Edward J. Kovacic, načelnik
7308 Hecker Ave.